

הגדה של פסח

טוב ליהדות

לא יסוּח דעתו, ולא יפסיק בדיבור, מתחילת הבדיקה ועד סופה. לאחר הבדיקה יבטל בלבו החמץ שאינו ידוע לו, ויאמור:

**כֹּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיפָא בְרִשׁוּתִי,
דְלֵא חֲמִתִּיה, וְדְלֵא בַעֲרִתִיה, וְדְלֵא
יְדַעְנָא לִיהוּ, לְבִטּוּל וְלִהְיוּ הַפְּקָר
בְּעַפְרָא דְאַרְעָא:**

תפילה לאחר בדיקת חמץ וביטולו

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּזְכְּנוּ לְתוֹר וּלְחַפְשׁ בְּנִגְעֵי בְּתֵי הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר
נֹאֲלָנוּ בְּעֵצַת יִצְרָנוּ הָרַע, וְתִזְכְּנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה בְּטוֹבָה תִּגְדֹּל תִּרְחַם עָלֵינוּ,
וְתִסְיַעֲנוּ וְתַעֲזָרְנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְתַצִּילֵנוּ
מֵאִסּוּר חֲמֵץ אֲפִלּוּ בְּכֹל שֶׁהוּא, בְּשָׁנָה זוֹ וּבְכֹל שָׁנָה
וְשָׁנָה כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

בדיקת חמץ

בודקין את החמץ לאור הנר, ולפני הבדיקה נוהגים לומר:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן לְקַיָּים מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֵׂה שֶׁל בְּדִיקַת חֲמֵץ, לְשֵׁם
יְחִוד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיַתִּיה
עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כֹּל
יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי נֹעֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

ואחר כך מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
עַל בִּיעוֹר חֲמֵץ:**

בערב פסח אחרי תפלת מנחה נוהגים לומר סדר הקרבן קרבן פסח.

בזמן שבית המקדש היה קיים היה הפסח נשחט בייד בניסן אחר תמיד של בין הערבים, ועל כן, כדי שישלמו פרים שפתינו, ראוי לכל הירא וחרד על דבר ה' לעסוק בסדר קרבן פסח בערב פסח אחר תפלת המנחה שהיא נגד תמיד של בין הערבים, והא לך סידורו: (מסידור ריי עמדין)

רְבוֹן הַעוֹלָמִים, אֲתָה צוֹיְתָנוּ לְהַקְרִיב
 קָרְבַּן הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן, וְלִהְיוֹת כְּהַנִּים בְּעִבּוּדְתֶם וּלְיוֹיִים
 בְּדוּכְנֶם וַיִּשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדֶם קוֹרְאִים אֶת
 הַהֵלֵל, וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 וּבָטַל קָרְבַּן הַפֶּסַח, וְאִין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוּדְתוֹ
 וְלֹא לױ בְּדוּכְנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה
 אֹמְרָת וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. לָכֵן יְהִי רְצוֹן

סדר קרבן פסח

סדר הקערה

יש לערוך את שלחן הסדר ואת צרכי הקערה מבעוד יום, לפני בניית החג, כדי שאפשר יהיה להתחיל את הסדר מיד כששבים מבית הפנסת, ואז יוכלו גם הילדים הקטנים להשתתף. מסודרים את השלחן בכלים נאים כל אחד כפי פחו ומכינים את מקום ההסבה, כדי שיוכלו לאכל ולשתות כבני חורין.

מביאים לפני בעל הבית קערה שעליה מסודרים בסדר הזה

קָרְפָּס

זכר לשעבוד מצרים, שתחלתו היה רך וסופו קשה. שכר טבע החירות – תחלתה מתוק וסופה מר.

כַּרְפֵּס

תקנת חכמים לאכל ירק טבול במשקה לפני הסעודה, כדי לעורר את התיטקות שלא יישנו וישאלו על כל השניים והמנהגים

חַרְסֵת

תשרבת של תפוחים, אגוזים וזון זכר לטיט שנשתעבדו בו בני ישראל במצרים.

מַרְוֵר

על שום שמרורו המצרים את חיי אבותינו במצרים. כפי שכתוב "וימררו את חייכם בעבדה קשה" (שמות א' י"ד)

בֵּיצָה

בזמן שבית המקדש היה קיים הקרב קרבן חגיגה יחד עם קרבן הפסח ונאכל לפני אכילת הפסח. כדי שאכילת הפסח תהיה "על השבע".

זְרוּעַ

זכר לקרבן פסח. תבחרה חזקא זרוע, על שם זרוע נטויה שהראה הקב"ה במצרים.

מִיַּד בְּשַׁחֲזֹר מִבֵּית הַפְּנִסָּת יִלְבַּשׂ אֶת הַקִּיטָּל, וְנוֹהֲגִים לְחַלֵּק לִילָדִים קְלִיזוֹת וְאַגֻּזִים, כְּדֵי שְׂיִבְחִינוּ בְּשָׁנָי מִיָּמִים אַחֲרַיִם וְיִשְׁאַלּוּ מֶה פְּשָׁרוֹ.

יש נוהגים לומר:

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקַיִם מִצְוֹת בּוֹס רֵאשׁוֹן מֵאַרְבַּע בּוֹסוֹת. לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיַתְתִּיהּ, עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיְהִי נוֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

כשחל בשבת מתחילים כאן:

בִּלְחָשׁ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר:

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּו שְׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

קֹדֶשׁ

נוטל פחות מִפְּזִיז יָרֵק (נוהגים לקחת תפוח אדמה, צנונית או סלרי), מטבילו בְּמֵי מֶלַח וּמְבַרֵךְ בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה, וּיְכַנּוּ לַפְטוֹר אֶת הַמְרוֹר שְׂיֵאכַל אַחַר כֵּן.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי',
אֱלֹהֵינוּ מִלְכֵךְ הָעוֹלָם,
בוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה:**

נוהגים לאכול בהסבה. ואינו מְבַרֵךְ בְּרֵכָה אַחְרֹנָה, שְׁבִרְפַת הַמְזוֹן שְׂמְבַרֵךְ אַחַר כֵּן פּוֹטְרָתוֹ.

כרפס

מכת צפרדע

